

Sygn. akt II K 771/15

Ds. 1458/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący:	SSR Zbigniew Małyśa
Protokolant:	Grażyna Kołodziej

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Brzesku: A. B.

po rozpoznaniu dnia 21 stycznia 2016 r. w B.

sprawy:

W. J.

s. S. i L.

ur. (...) w m. T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 października 2015r na drodze publicznej - ul. (...) - w C. pow. (...) woj. (...) prowadził samochód ciężarowy marki „M. (...)” nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy (...) wyrokiem z dnia 23.07.2015r sygn. akt IIW - 952/15/P zakazu prowadzenia pojazdów samochodowych na które obowiązuje prawo jazdy kat. B oraz decyzji Starosty B. nr (...) z dnia 09.09.2014r o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami

tj. o przestępstwo z art. 244 kk i art. 180 a kk w zw. z art. 11 §2 kk

I. uznaje oskarżonego W. J. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 244 kk i art. 180 a kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za ten czyn na mocy art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy zast. art. 37 a kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na mocy art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. B. kwotę 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden 40/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu,

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w kwocie 600 (sześćset) złotych, zwalniając go od ich ponoszenia w pozostałej części.

Sygn. akt II K 771/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. J. został w dniu 23.07.2015 r. skazany przez Sąd Rejonowy (...) o sygn. II W 952/15 za wykroczenie z art. 87 § 1 kw polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego po użyciu alkoholu. Sąd ten wymierzył mu karę 600 złotych grzywny oraz orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 1 roku. Odpis wyroku przesłano oskarżonemu, który przesyłki nie odebrał w terminie, w związku z czym sąd uznał doręczenie za skuteczne. Dlatego też wyrok ten uprawomocnił się w dniu 27.08.2015 r. co stwierdził Sąd Rejonowy(...). Od tego też momentu biegł orzeczony tym wyrokiem okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

(d. odpis wyroku, k. 43, informacja, k. 20)

Jeszcze wcześniej w dniu 9.09.2014 r. Starosta B. wydał decyzję o cofnięciu oskarżonemu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B i T na podstawie art. 103 ust. 1 pkt. 1 lit. b ustawy o kierujących pojazdami. Decyzji wydano rygor natychmiastowej wykonalności. Przepis ten umożliwia cofnięcie decyzją administracyjną uprawnień do kierowania pojazdami na podstawie orzeczenia psychologicznego potwierdzającego istnienie przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami.

(d. decyzja Starostwa, k. 12)

W dniu 2.10.2015 r. oskarżony postanowił przejechać jako kierowca samochodem marki M. własności jego znajomej B. K. z okolicy piekarni w C. do swojego miejsca zamieszkania na ul. (...) w C.. W czasie kierowania tym pojazdem oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej. Oskarżony przyznał funkcjonariuszom policji, że nie posiadał przy sobie prawa jazdy gdyż zostało zatrzymane decyzją Starosty B..

(d. wyj. oskarżonego, k. 21-22, 57-58)

Oskarżony został w czasie tej kontroli przebadany na zawartość alkoholu. Stężenie wykazało o godz. 17:45 - 0,22 mg/l, zaś o godz. 18:01 - 0,23 mg/l alkoholu w organizmie.

(d. protokół badania, k. 2)

W toku postępowania oskarżony przebadany został przez biegłych psychiatrów. Stwierdzili oni w opinii, że nie rozpoznają oni u oskarżonego zaburzeń psychotycznych czy upośledzenia umysłowego. Nie zachodziły w tym przypadku okoliczności z art. 31 § 1 lub 2 kk. Zarzucane czyny nie zostały popełnione w związku z uzależnieniem od alkoholu.

(d. opinia psychiatryczna, k. 51)

W sprawie kierowania w dniu 2.10.2015 r. pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości Sąd Rejonowy w Brzesku w sprawie II W 1412/15 w dniu 14.12.2015 r. orzekł wobec W. J. karę 500 złotych grzywny i zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na 6 miesięcy. Wyrok uprawomocnił się w dniu 13.01.2016 r.

(d. odpis wyr., k. 53)

Z kolei w sprawie II K 283/15 Sąd Rejonowy (...) skazał W. J. za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk polegające na kierowaniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości w dniu 28.4.2015 r. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat, a także zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Wyrok ten uprawomocnił się 10.10.2015 r. a więc już po popełnieniu występku w niniejszej sprawie.

(d. odpis wyr., k. 45)

Oskarżony konsekwentnie w wyjaśnieniach przyznawał się do winy. W wyjaśnieniach przyznał, że nie ma prawa jazdy, które zostało mu wcześniej zabrane decyzją Starosty. Składał też konsekwentnie wnioski o dobrowolne poddanie

się karze poprzez wymierzenie mu kary 5 miesięcy ograniczenia wolności polegającej wykonaniu kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. W czasie drugich wyjaśnień powoływał się na fakt, że nie wiedział o wyroku skazującym orzeczonym przez Sąd (...) gdyż nie był na rozprawie sądowej. (d. wyj. oskarżonego, k. 21-22, 57-58).

Generalnie wyjaśnienia oskarżonego zasługują na uwzględnienie przy czym oskarżony nie może się tłumaczyć tym, iż skoro nie był na rozprawie w sądzie w K., to tym samym nie wiedział o tym wyroku. Po pierwsze musiał mieć świadomość, że toczy się przeciwko niemu postępowanie przygotowawcze przez policję w sprawie kierowania pojazdem mechanicznym po spożyciu alkoholu, a potem postępowanie sądowe. W jego własnym interesie było dowiedzieć się jak to postępowanie zakończyło się. Wyrok sądu w K. uprawomocnił się w dniu 27.08.2015 r., stąd wniosek, że oskarżonemu przesłano w sposób zgodny z prawem odpis wyroku z pouczeniem i oskarżony od wyroku się nie odwołał. Wniosek stąd, iż oskarżony nie może się tłumaczyć niewiedzą o wyroku w sprawie II W 952/15.

Pozostałe dowody w sprawie nie były przez żadną ze stron kwestionowane, stąd w pełni zasługują na uwzględnienie.

Sąd rozważył, co następuje:

Wina oskarżonego odnośnie postawionego mu zarzutu nie może budzić wątpliwości. Oskarżony sam przyznał, że kierował pojazdem mechanicznym nie mając do tego uprawnień, gdyż prawo jazdy zostało mu wcześniej zabrane przez Starostę. Oskarżony nie może się skutecznie tłumaczyć twierdzeniem, że skoro nie był na ogłoszeniu wyroku w K., to tym samym nie wiedział o tymże wyroku. Jest bezsporne, że wyrok sądu w (...) uprawomocnił się w dniu 27.08.2015 r. Od tego momentu obowiązywał zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Tym samym w dniu 2.10.2015 r. obowiązywał już oskarżonego tenże zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Polskie prawo karne przewiduje, że sprawca dopuszcza się takiego czynu jak ten stypizowany w art. 244 kk zarówno działając z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem ewentualnym. **Taka druga okoliczność zachodzi, gdy oskarżony przewidując możliwość popełnienia przestępstwa (w tym wypadku polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego wbrew orzeczeniu sądu) na taką sytuację się godzi.** Fakt, iż oskarżony nie odebrał awizowanej przesyłki z odpisem wyroku sądu w K. nie oznacza jego niewinności. Kodeks postępowania karnego wyraźnie stanowi, że doręczenia sądowe nie odebrane pod adresem zamieszkania strony pozostawia się w najbliższej placówce pocztowej, doręczając w skrzynce pocztowej lub innym widocznym miejscu ze wskazaniem gdzie i kiedy można pismo odebrać w ciągu 7 dni. W razie bezskutecznego upływu tego terminu tę czynność należy jeszcze raz powtórzyć. **W razie dokonania tych czynności pismo uznaje się za doręczone nawet w sytuacji gdy adresat fizycznie nie otrzymał do rąk własnych tej przesyłki. (por. art. 133 kpk).** Taki przypadek miał miejsce w odniesieniu do wyroku w sprawie II W 952/15 i dlatego wyrok w tej sprawie uprawomocnił się w dniu 27.08.2015 r.

Z tego też powodu wina oskarżonego w zakresie przestępstwa z art. 244 nie może budzić wątpliwości. Również sam oskarżony słuchany dwukrotnie w postępowaniu przygotowawczym za każdym razem przyznawał się do winy i dwukrotnie składał wniosek o dobrowolne poddanie się karze w wysokości identycznej, jak ta orzeczona w niniejszym wyroku.

Analizując przedmiotową sprawę nie można żadną miarą uznać wymierzonej kary za zbyt surową. Oskarżony jest bowiem osobnikiem skrajnie niepoprawnym, na którym wcześniejsze wyroki skazujące za jazdę pod wpływem alkoholu lub po spożyciu alkoholu nie robią najmniejszego wrażenia. Nie dość, że oskarżony w dniu 2.10.2015 r. jechał bez zabranego wcześniej prawa jazdy, to po raz kolejny prowadził pojazd mechaniczny w stanie po spożyciu alkoholu, czego dowodzi wyrok w sprawie II W 1412/15. Jeszcze wcześniej, bo w dniu 28.4.2015 r. oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 kk, za które skazany został prawomocnym wyrokiem w sprawie II K 283/15.

Skoro oskarżony całkowicie lekceważył sobie wcześniejsze wyroki skazujące to żadną miarą nie można kary proponowanej we wniosku o dobrowolne poddanie się karze uznać za zbyt surową. Kara w tej wysokości w pełni adekwatna jest do okoliczności przestępstwa i wcześniejszej karalności oskarżonego.

Oskarżony utrzymuje się z pracy dorywczej (d. k. 54), nie jest zarejestrowany jako bezrobotny. Sąd obciążył oskarżonego częściowymi kosztami postępowania w sprawie na którą składały się m.in. koszty opinii biegłych psychiatrów w kwocie 448 złotych i częściowo koszty nieopłaconej obrony z urzędu. Sąd zasądził koszty w wysokości do 600 złotych uwzględniając wspomnianą sytuację majątkową. W pozostałym zakresie oskarżony został od tych kosztów zwolniony.